

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1121/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.III.95/2025/12. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában a Fővárosi Törvényszék 5.B.176/2023/15. számú ítélete, a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.220/2024/12. számú ítélete, valamint a Kúria Bfv.III.95/2025/12. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a támadott bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozót a Fővárosi Törvényszék 2024. április 25-én meghozott 5.B.176/2023/15. számú ítéletével bűnösnek monda ki testi sértés, valamint kiskorú veszélyeztetése büntetében, ezért halmazati büntetésül három év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és négy év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint eltiltotta három év időtartamra minden olyan foglalkozás gyakorlásától vagy egyéb tevékenységtől, amelynek keretében tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végzi. A kétirányú fellebbezések alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2025. január 7-én meghozott 2-Bf.220/2024/2. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, az indítványozó terhelt szabadságvesztés büntetését két évre, a közügyektől eltiltás tartamát két évre enyhítette. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

- [4] 1.2. A bíróság jogerős határozata ellen a terhelt felülvizsgálati indítványt terjesztett elő, melyben elsődlegesen az ügydöntő határozat hatályon kívül helyezését és az eljáró bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan a támadott határozat megváltoztatását és felmentését, harmadlagosan a büntetés enyhítését kérte. A Kúria 2026. január 13-án meghozott Bfv.III.95/2025/12. számú végzésével hatályában fenntartotta a jogerős ítéletet. Az indítványozó felülvizsgálati indítványában arra hivatkozott, hogy jogos védelmi helyzetben cselekedett, a bíróság ennek figyelmen kívül hagyásával állapította meg a tényállást és a büntetőjogi felelősségét, amellyel anyagi jogszabályt sértett, és törvénysértő büntetést szabott ki vele szemben. Kifogásolta továbbá, hogy a bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget. A Legfőbb Ügyészség átiratában a felülvizsgálati indítványt a tényállás megalapozatlanságát állító részében kizártnak, a jogos védelmi helyzetre vonatkozó részében alaptalannak tartotta.
- [5] A Kúria döntésének indokolásában rögzítette, hogy a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható, felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható. Döntésének indokolásában a Kúria kifejtette, hogy a terhelt a jogos védelem kereteit túllépte, ezért az indítványozó büntethetőséget kizáró okra történő hivatkozása alaptalan. Az irányadó tényállásra tekintettel a Kúria megállapította, hogy az eljáró bíróság nem sértett törvényt, amikor a terhelt büntetőjogi felelősségét megállapította, és a cselekmény minősítése is törvényes. Erre tekintettel a kiszabott büntetés mértéke felülvizsgálati eljárásban nem volt vizsgálható. Ugyanígy nem volt vizsgálható az indokolási kötelezettséggel kapcsolatos indítványi elem sem, mivel az indokolási kötelezettség megsértése relatív eljárási hibának minősül, amely nem szolgálhat felülvizsgálati eljárás alapjául.
- [6] 2. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, amelyben kérte a Fővárosi Törvényszék 5.B.176/2023/15. számú ítélete, a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.220/2024/12. számú ítélete, valamint a Kúria Bfv.III.95/2025/12. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [7] Az indítványozó álláspontja szerint sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog, mert a bíróságok nem indokolták meg döntéseiket megfelelően. A kifogásolt bírósági döntések az indítványozó szerint nem mutatják be a bizonyítékok közötti ellentmondások feloldását, nem tartalmazznak részletes érvelést a tudattartalom és a szándék megállapítására, valamint nem reflektálnak érdemben az alapjogi kifogásokra. Álláspontja szerint a bíróságok kezdettől fogva vélelmezték az indítványozó bűnösségét, amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésében foglalt ártatlanság vélelme mellett a pártatlan bírósághoz való jog sérelmét is jelentette. Kifogásolja,

hogy a Kúria sem tért ki alapjogi kifogásaira, nem vizsgálta a felülvizsgálati eljárásban a tisztességes eljáráshoz való jog és az ártatlanság védelme sérelmét.

- [8] 3. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósága feltételeinek vizsgálatakor az alábbiakat állapította meg.
- [9] Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt megvizsgálta, teljesültek-e az indítvány befogadhatóságának az Abtv.-ben meghatározott feltételei.
- [10] Az Abtv. 56. § (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, ezek között az Abtv. 26–27. § szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint az Abtv. 29–31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdés értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [11] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdés szerinti határidőn belül nyújtotta be. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik és az eljárásban terheltként való részvételére tekintettel érintettnek minősül.
- [12] 3.2. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében csak a határozott kérelmet tartalmazó alkotmányjogi panasz fogadható be, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta a feltétel teljesülését is.
- [13] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a határozottság követelményeinek részben eleget tesz. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §); a támadott bírósági határozatot; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit. Az indítványozó megjelölte az eljárás megindításának okait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolta, hogy a sérelmezett bírósági döntések álláspontja szerint miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz a bírósági határozat alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére.
- [14] Az indítványozó indítványában megjelölte az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdését a támadott bírósági határozattal összefüggésben, azonban csak utalt arra, hogy sérült az ártatlanság védelme, mert véleménye szerint az eljáró bíróság a kezdetektől fogva prejudikált. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában nem fejtette ki részletesen, és nem támasztotta alá alkotmányjogilag is értékelhető érvekkel, hogy a bírói döntés mennyiben ellentétes az ártatlanság védelmével. Az elégtelen alkotmányjogi indokolás

az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az érdemi elbírálás akadályát jelenti {3015/2015. (I. 27.) AB végzés, Indokolás [13]; 3119/2020. (V. 8.) AB végzés, Indokolás [7]}.

- [15] Mindezekre tekintettel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt határozott kérelem feltételeinek az alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére vonatkozó részében tesz eleget.
- [16] 4. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [17] 4.1. Jelen ügyben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben az indítványozó a bíróság indokolási kötelezettségének sérelmét állítja. Az Alkotmánybíróság jelen ügy kapcsán is hangsúlyozza, hogy gyakorlata következetes abban, hogy nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy hogy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]; 3084/2016. (IV. 18.) AB végzés, Indokolás [29]}.
- [18] Az Alkotmánybíróság megerősíti, hogy: „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja fogalmazza meg, hogy az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. A bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik a testület hatáskörébe. [...] A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz azonban nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. [...] [a]z Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi.” {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [19] Az indokolt bírósági döntéshez való jog azt a kötelezettséget támasztja az eljáró bírósággal szemben, hogy az indokolás az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre terjedjen ki {3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]}, az indokolás hossza pedig önmagában nem alkotmányossági kérdés {3312/2018. (X. 12.) AB határozat, Indokolás [30]}. Jelen ügyben az indítványozó azt kifogásolta, hogy a

bíróságok nem megfelelően értékelték a jogos védelmi helyzet fennállását, és tévesen mérlegeltek.

- [20] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy mind az első- és másodfokú bíróság, mind a Kúria részletesen kifejtette, elemezte és indokolta, hogy álláspontja szerint miért nem áll fenn a jogos védelmi helyzet. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) szabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti superbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12. AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [21] Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy – a Kúria és az indítványozó által is hivatkozott – gyakorlata alapján az eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül nem értékelhető alkotmányos kérdésként önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntéseket tévesnek, magára nézve sérelmesnek tartja {vö. 3529/2021. (XII. 13.) AB végzés, Indokolás [24]; 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]}. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {vö. 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}.
- [22] 4.2. Összességében megállapítható, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog állított sérelmén keresztül valójában a számára kedvezőtlen bírósági döntés tartalmi, törvényességi szempontú kritikáját fogalmazta meg. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján megfogalmazott kritikák nem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem értékelhetők alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként sem.
- [23] 5. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1) és (2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdése alapján eljárva – az Abtv. 29. §-ára, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjára tekintettel visszautasította.

Budapest, 2026. október 13.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sonnevend Pál s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró